

Valstybės narės teismas turi įgyvendinti pagal nacionalinę teisę jam suteiktus įgaliojimus konstatuoti, kad ši valstybė tinkamai neperkėlė Sąjungos direktyvos ir turi pašalinti šį trūkumą

Minėtas teismas negali neatsižvelgti į šiai valstybei narei nustatytą pareigą perkelti direktyvą, motyvuodamas tariamu šio perkėlimo neproporcingumu dėl būsimo iš Sąjungos teisės kylančių reikalavimų pakeitimo

UH, *Galway Gaeltacht* (Golvėjaus regionas, Airija) kilmės Airijos pilietis, kurio gimtoji kalba – airių, pastebėjo, kad prie veterinarinių vaistų pridėta informacija buvo surašyta tik anglų kalba. Jo nuomone, Direktyvoje 2001/82¹ reikalaujama, kad ši informacija būtų pateikta abiem Airijos oficialiosiomis kalbomis, t. y. airių ir anglų. 2016 m. lapkričio 14 d. UH paprašė *Ard-Chúirt* (Aukštasis Teismas, Airija) konstatuoti, kad ši direktyva buvo netinkamai perkelta ir Airija privalo atitinkamai pakeisti savo teisės aktus.

Ard-Chúirt konstatavo, kad Airijos teisės aktai dėl veterinarinių vaistų ženklinimo ir pakuotės lapelių neatitinka Direktyvoje nustatytų kalbos reikalavimų, taigi pažeistas SESV 288 straipsnis². Vis dėlto, šis teismas pažymėjo, kad pagal Reglamentą 2019/6³, kurį numatyta taikyti nuo 2022 m. sausio 28 d., leidžiama, kad informacija, kuri turi būti ant veterinarinių vaistų išorinės pakuotės, vidinės pakuotės ir pakuotės lapelyje, būtų surašyta airių arba anglų kalba. Todėl jis manė, kad nauda, kurią ieškovas gautų pakeitus Airijos teisę taip, kad ji atitiktų direktyvą, būtų ribota ir laikina, o veterinarinių vaistų tiekėjai ir platintojai patirtų sunkumų, dėl kurių galėtų kilti rimtų pasekmių gyvūnų sveikatai ir ekonominei bei socialinei padėčiai Airijoje.

Gavęs to paties teismo prašymą priimti prejudicinį sprendimą, **Teisingumo Teismas nusprendė, kad SESV 288 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama nacionaliniam teismui, kuris per šiuo tikslu nacionalinėje teisėje numatytą procedūrą konstatuoja, kad valstybė narė, kurios teritorijoje jis yra, neįvykdė pareigos tinkamai perkelti Direktyvą 2001/82, atsisakyti konstatuoti, remiantis tuo, kad, kaip jam atrodo, nacionalinės teisės aktai yra suderinami su Reglamentu 2019/6, kuris priimtas siekiant panaikinti šią direktyvą ir bus taikomas nuo 2022 m. sausio 28 d., kad ši valstybė narė tinkamai neperkėlė šios direktyvos ir turi pašalinti šį trūkumą.**

¹ 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus (OL L 311, 2011, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 3), iš dalies pakeista 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/28/EB (OL L 136, 2004, p. 58; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 34 t., p. 286). Direktyvoje 2001/82, be kita ko, numatyta, kad ant veterinarinių vaistų išorinės pakuotės ar talpyklių turi būti nurodyta privaloma informacija apie vaistus, pavyzdžiui, pavadinimas, stiprumas, forma, sudėtis, gamybos partijos numeris, leidimo numeris, gyvūnų rūšis ir dozavimas. Direktyvos 58 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad šie duomenys turi būti pateikiami „tos šalies, kurioje jie tiekiami į rinką, kalba ar kalbomis“.

² SESV 288 straipsnio trečioje pastraipoje numatyta, kad „direktyva yra privaloma kiekvienai valstybei narei, kuriai ji skirta, rezultato, kurį reikia pasiekti, atžvilgiu, bet nacionalinės valdžios institucijos pasirenka jos įgyvendinimo formą ir būdus“.

³ 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82/EB (OL L 4, 2019, p. 43). Šio reglamento 7 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad privalomi duomenys pateikiami „oficialiaja ar oficialiosiomis valstybės narės, kurioje veterinarinis vaistas tiekiamas rinkai, kalba ar kalbomis“.

Teisingumo Teismo vertinimas

Teisingumo Teismas priminė, kad valstybių narių pareiga pasiekti direktyvoje numatytą rezultatą ir imtis visų atitinkamų bendrų ar specialių priemonių tenka visoms valstybių narių institucijoms, įskaitant ir teismus, jei tai priklauso jų jurisdikcijai⁴. Be to, Teisingumo Teismas konstatavo, kad pagal Airijos teisę privatiems asmenims leidžiama gauti teismo pripažinimą, kad Airija netinkamai perkėlė Sąjungos direktyvą ir privalo ją perkelti, paliekant nacionaliniams teismams galimybę atsisakyti pateikti tokį pripažinimą remiantis šioje teisėje nustatytais motyvais.

Nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatavo netinkamą Direktyvos 2001/82 perkėlimą. **Teisingumo Teismas šiuo klausimu pažymėjo, kad aplinkybė, jog Airijos teisės aktai jau yra suderinami su Reglamentu 2019/6, kuris bus taikomas nuo 2022 m. sausio 28 d., negali paneigti išvados, kad šie teisės aktai nesuderinami su Sąjungos teise iki šios datos, nei juo labiau pateisinti tokio nesuderinamumo.** Iš tiesų iki to momento, kai šiuo reglamentu Direktyva 2001/82 panaikinama, jos nuostatomis užtikrinamas jų privalomas pobūdis. **Tik Teisingumo Teismas išimties tvarka ir dėl imperatyvių teisinio saugumo pagrindų gali laikinai sustabdyti Sąjungos teisės normos poveikį jai prieštaraujančios nacionalinės teisės normos atžvilgiu.**

Toliau Teisingumo Teismas nurodė, kad pagal SESV 288 straipsnį nacionaliniam teismui draudžiama neatsižvelgti į valstybei narei, kurios teritorijoje jis yra, nustatytą pareigą perkelti direktyvą, motyvuojant tariamu šio perkėlimo ne proporcingumu, nes toks perkėlimas gali būti brangus ar nenaudingas atsižvelgiant į būsimą šios direktyvos panaikinimą. Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi imtis visų bendrų ar specialių priemonių, tinkamų užtikrinti, kad būtų pasiektas šioje direktyvoje numatytas rezultatas, ir pateikti prašomą pripažinimą.

PASTABA: Prašyme priimti prejudicinį sprendimą valstybių narių teismai, nagrinėdami juose iškeltą bylą, gali pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar Sąjungos teisės akto galiojimo. Teisingumo Teismas nenagrinėja nacionalinės bylos. Remdamasis Teisingumo Teismo sprendimu šią bylą turi išspręsti nacionalinis teismas. Šis sprendimas taip pat privalomas kitiems nacionaliniams teismams, nagrinėjantiems panašias problemas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

[Visas sprendimo tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Nuotraukas iš sprendimo paskelbimo posėdžio galima rasti „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

⁴ Šiuo klausimu reikia priminti, kad ESS 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta: „[k]ad užtikrintų pagal Sutartis ar Sąjungos institucijų aktus atsirandančių pareigų vykdymą, valstybės narės imasi bet kurių reikiamų bendrų ar specialių priemonių“.